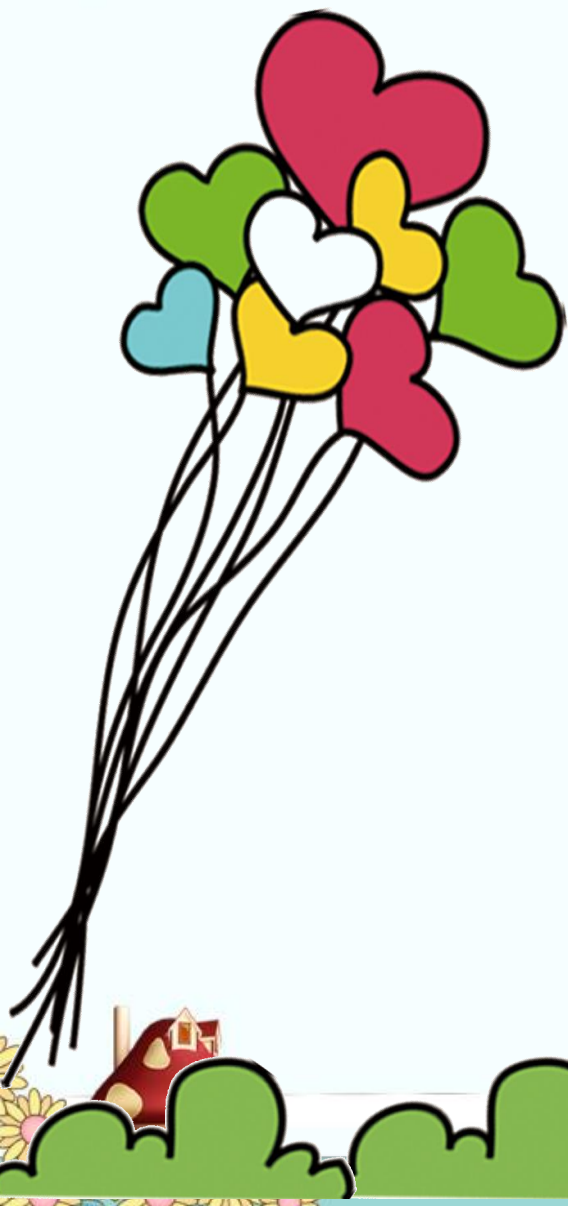

THỰC HÀNH TIẾNG VIỆT

HÌNH THÀNH KIẾN THỨC

I. Tìm hiểu tri thức tiếng Việt

1. Dấu ngoặc kép

Em hiểu thế nào về từ “trả thù” được sử dụng trong câu văn sau:

Chẳng đũa nào sung sướng vì “trả thù” được lợi nữa.

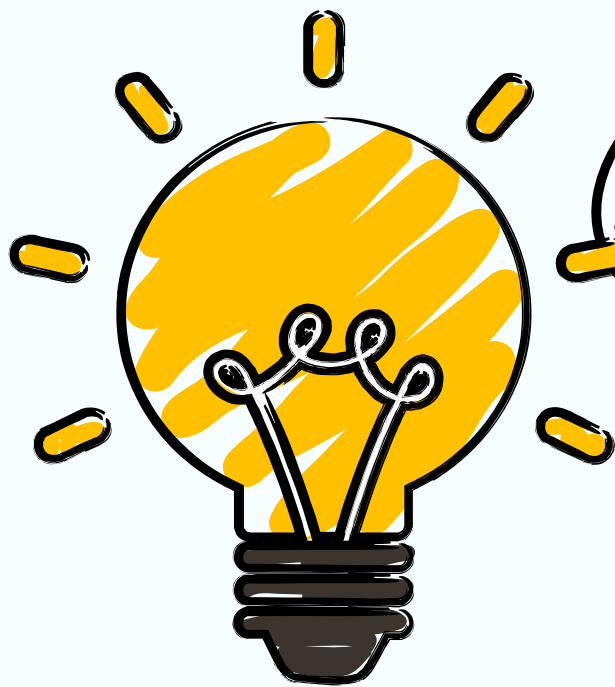

Qua đó em hãy rút ra nhận xét về công dụng của dấu ngoặc kép trong trường hợp trên?

1. Dấu ngoặc kép

Từ “trả thù” trong câu trên là cách nói thể hiện sự đùa nghịch, vô tư của trẻ thơ.

Dấu ngoặc kép để đánh dấu cách hiểu một từ ngữ không theo nghĩa thông thường.

2. Văn bản và đoạn văn

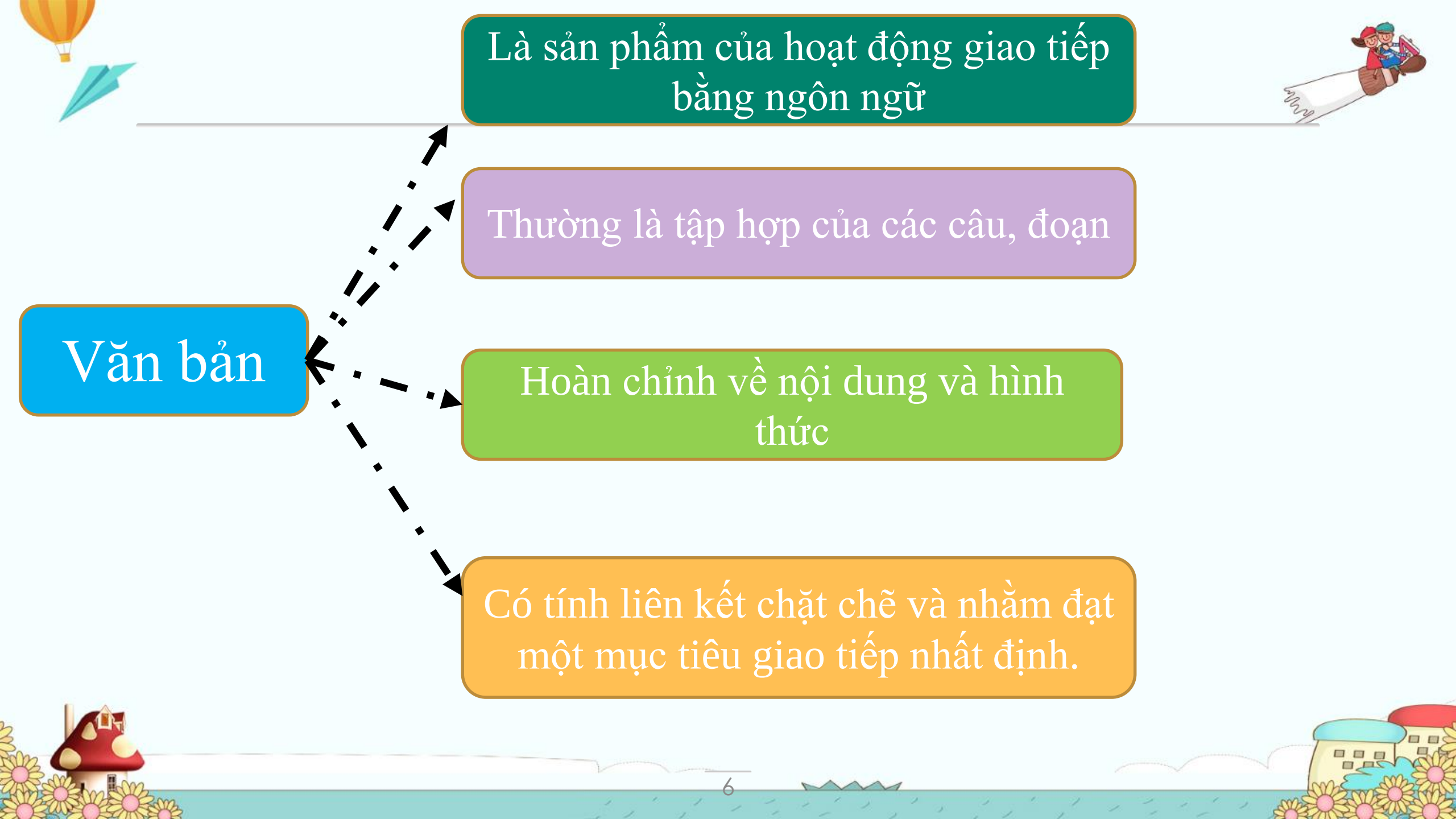

×
Em đã được học các văn bản trong chương trình kì 1 và kì 2, vậy em hiểu văn bản là gì?

Để tạo thành các văn bản, sẽ có nhiều đoạn văn, vậy đoạn văn là gì? Đoạn văn có những đặc điểm gì?

Đặc điểm của đoạn văn

Biểu đạt một nội dung tương đối trọn vẹn.

Bắt đầu từ chỗ viết hoa lùi vào đầu dòng và kết thúc bằng dấu câu dùng để ngắt đoạn.

Có thể có câu chủ đề hoặc không có câu chủ đề. Câu chủ đề nêu ý chính trong đoạn. Câu chủ đề có thể đứng đầu hoặc cuối đoạn văn.

LUYỆN TẬP

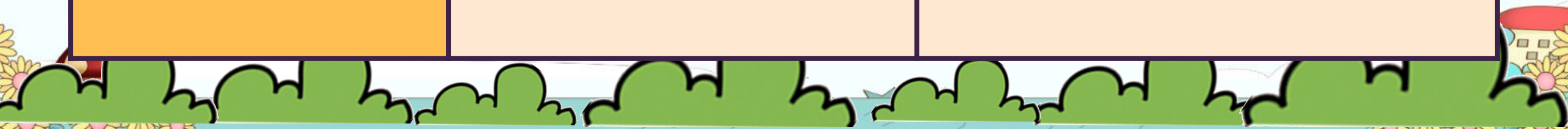

Bài tập 1

و

Từ trong ngoặc kép	Nghĩa thông thường	Nghĩa theo dụng ý của tác giả
liều mình như chẳng có		
thảm thiết		
trùm sò		
thu vén cá nhân		
làm giàu		

Bài tập 1

و

Từ trong ngoặc kép	Nghĩa thông thường	Nghĩa theo dụng ý của tác giả
liều mình như chẳng có	quyết hi sinh	hăng máu (chì con đế)
thảm thiết	thê thảm, thống thiết	trớ trêu (tình huống của nhân vật)
trùm sò	người ích kỉ, luôn tìm cách thu lợi cho mình	ích kỉ (tính cách của trẻ con, được đặt trong ngoặc kép để giảm mức độ nghiêm trọng)
thu vén cá nhân	chăm lo cho lợi ích cá nhân của mình	ích kỉ (tính cách của trẻ con, được đặt trong ngoặc kép để giảm mức độ nghiêm trọng)
làm giàu	làm cho trở nên giàu có, nhiều của cải, tiền bạc	tích lũy thêm viên bi (hành động của nhân vật Lợi)

Bài 2

Gợi ý

- Không khí lớp 6A lúc nào cũng sôi nổi nhờ có Mai - “cây hài của lớp”.
- Ngọc “hoa hậu” lúc nào cũng điệu đà, xinh xắn.

Bài tập 4

oo

Đoạn 1 có câu chủ đề (Bài ca có thể là lời của cô gái)

Đoạn 2 không có câu chủ đề.

*AI NHANH
HƠN*

Câu 1. Dấu ngoặc kép để
không theo nghĩa thông thường

A. đánh dấu cách hiểu một
từ ngữ

B. liệt kê các ý

C. kết thúc đoạn văn

D. đề ghi nhớ

Câu 2. Văn bản là sản phẩm của
bằng ngôn ngữ.

A. hoạt động trao gửi

B. hoạt động trao đổi

C. hoạt động đọc

D. hoạt động giao tiếp.

Câu 3. Các câu, các đoạn trong văn bản có tính

A. Giao lưu

B. Giao tiếp

C. Liên kết chặt chẽ.

D. Kết dính

Câu 4. Đơn vị trực tiếp tạo nên văn bản chính là

A. đoạn văn

B. câu

C. từ

D. tiếng

Câu 5. Đoạn văn thường do Tạo thành.

A. từ

B. nhiều câu.

C. tiếng

D. văn bản.

Câu 6. Đoạn văn sẽ biểu đạt một
trọng vẹn.

A. Câu văn

B. Trang giấy

C. lời văn

D. nội dung tương đối

Câu 7. Đoạn văn bắt đầu từ chỗ
..... và kết thúc bằng dấu câu
dùng để ngắt đoạn.

A. viết hoa lùi vào đầu
dòng

B. dấu phẩy

C. dấu hỏi

D. viết tắt

Câu 8. Đoạn văn có thể có hoặc không có

A. vị ngữ

B. chủ ngữ

C. sự liên kết

D. câu chủ đề.

Câu 9. Câu chủ đề thường đặt ở vị trí

A. đầu đoạn

B. giữa đoạn

C. cuối đoạn

D. Tất cả đều đúng.

Câu 10. Đoạn văn ngắn nhất gồm mấy câu?

A. 4

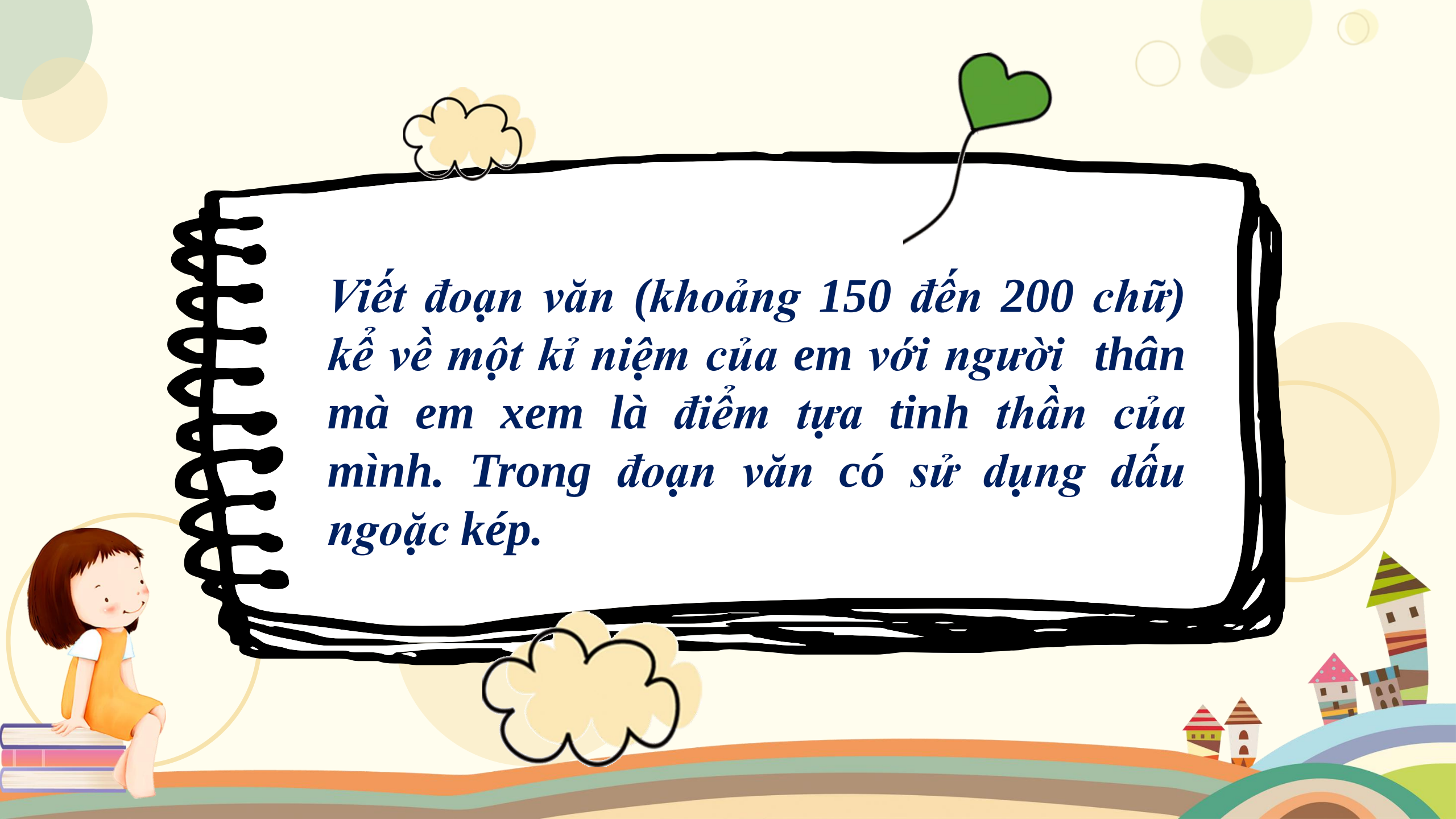
B. 3

C. 2

D. 1

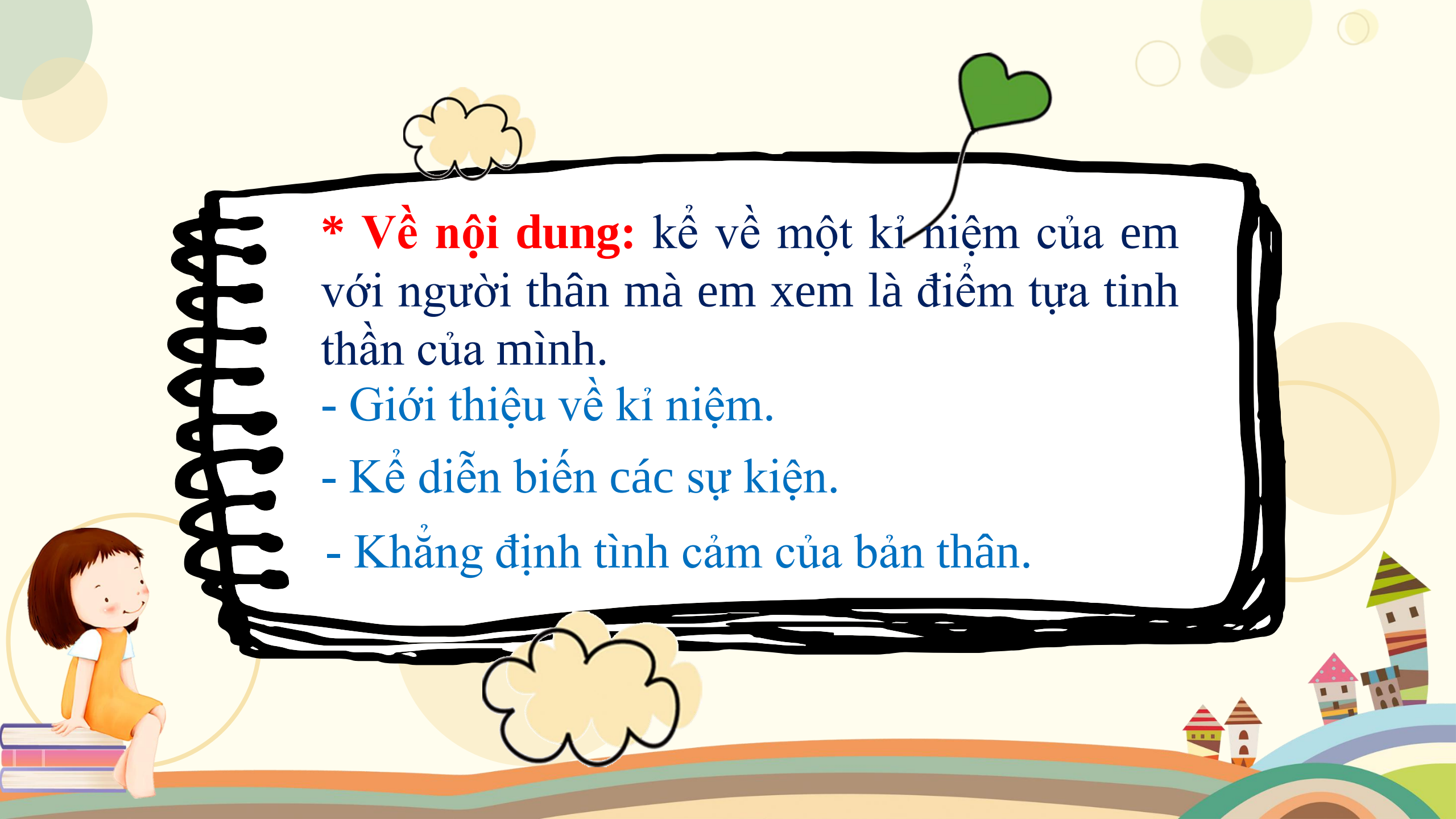
VẬN DỤNG

*Viết đoạn văn (khoảng 150 đến 200 chữ)
kể về một kỉ niệm của em với người thân
mà em xem là điểm tựa tinh thần của
mình. Trong đoạn văn có sử dụng dấu
ngoặc kép.*

*** Về hình thức:**

- Đảm bảo hình thức của đoạn văn, đúng dung lượng
- Đảm bảo quy tắc chính tả, cấu trúc câu
- Có sử dụng dấu ngoặc kép.

*** Về nội dung:** kể về một kỉ niệm của em với người thân mà em xem là điểm tựa tinh thần của mình.

- Giới thiệu về kỉ niệm.
- Kể diễn biến các sự kiện.
- Khẳng định tình cảm của bản thân.

Kỉ niệm thời thơ ấu đáng nhớ nhất với em chính là một lần không vâng lời mẹ. Trưa hôm ấy trời nắng chang chang, mẹ dặn em ở nhà trông nhà để mẹ đi có việc. Thế nhưng, để thỏa mãn “đam mê” trong lòng mình, mẹ vừa đi khỏi em đã chạy đi chơi điện tử. Chơi suốt cả một buổi chiều mãi tới tối mới chịu đi về. Về đến nhà, em tìm mãi cũng không thấy mẹ đâu. Vội chạy đi tìm thì được các bác kể rằng: Trưa không thấy em ở nhà, mẹ lo nên đi tìm, đi tìm suốt cả buổi chiều cuối cùng bị sốt cao phải nhờ người đưa về. Nghe kể đến đây mặt em đỏ gay, nước mắt trực trào ra, em chạy nhanh về nhà. Mở cửa phòng mẹ, phòng tối om, em bật đèn lên, mẹ đang nằm trên giường. Em ôm lấy mẹ khóc nức nở "Mẹ ơi con xin lỗi, con làm mẹ khổ vì con quá". Mẹ mỉm cười hiền dịu xoa đầu em: Con ngoan biết lỗi là được rồi. Một kỉ niệm tuổi thơ em đã làm cho mẹ buồn vì không vâng lời mẹ. Đó cũng là bài học nhắc nhở em rằng không bao giờ được làm cho mẹ buồn dù chỉ một lần nào nữa.

- “*đam mê*”: đặt trong ngoặc kép với hàm ý mỉa mai về sự ham chơi của nhân vật.

- "*Mẹ ơi con xin lỗi, con làm mẹ khổ vì con quá*": trích dẫn nguyên văn lời thoại của nhân vật.

HƯỚNG DẪN TỰ HỌC

- Hoàn thành các bài tập vào vở.
- Sưu tầm các đoạn văn có câu chủ đề.
- Chuẩn bị bài: *Chiếc lá cuối cùng*.

CHÚC CÁC EM HỌC TỐT!